

українських реаліях нами зіставлені відсоткові темпи приросту реальних загальних доходів з темпами приросту народжуваності за період з 2002 по 2011 роки. Таке порівняння не підтвердило існування прямої залежності. У 2005 та 2010 роках на фоні росту реальних загальних доходів мало місце зниження показника народжуваності, що на нашу думку було обумовлено відголосками політичної та економічної нестабільності.

В останні роки виплата одноразової допомоги при народженні дитини в суспільстві позиціонується як основний чинник, що вплинув на підвищення показників народжуваності. Розмір одноразової допомоги, що виплачувався при народженні першої дитини з 2002 по 2011 рік зріс у 122,4 рази, а народжуваність за той самий період лише в 1,29 разів. А отже, збільшення одноразової допомоги при народженні дитини незначним чином відобразилося на зміні темпів приросту народжуваності.

Для підвищення рівня народжуваності в Україні ми пропонуємо наступні рекомендації для впровадження сімейної політики, а саме:

- створення умов для використання одноразової допомоги при народженні дитини на покупку товарів виключно вітчизняного виробництва, що дасть поштовх для розвитку українського виробництва дитячих товарів, залучення іноземних інвесторів, що в свою чергу відобразиться на зростанні валового внутрішнього продукту;
- сприяння народження другої, третьої і більше дитини, а саме розширення ролі податкових пільг багатодітним сім'ям, поширення надання пільгових кредитів на придбання житла, безкоштовні (або зі знижками) товари та послуги для дітей із багатодітних сімей;
- надалі не збільшувати рівень одноразової допомоги при народженні дитини, а також переакцентувати увагу з універсальної виплати в більш індивідуально-спрямовану та прив'язану до матеріального становища і реальної потреби родини з дітьми;
- покращення освітнього та медичного обслуговування дітей;
- створення умов для скорочення еміграційного відтоку молодих людей.

1. *Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>*

2. *Закон України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" від 21.11.1992, зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=2811-12>.*

ОФШОРНІ ЗОНИ: СУТЬ, КЛАСИФІКАЦІЯ, ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ ВІДКРИТТЯ В УКРАЇНІ

Хукаленко Денис Миколайович

11 клас, Конопотська спеціалізована школа І–ІІІ ступенів № 12
Конопотської міської ради Сумської області. м. Конопот,
den_khuk@yahoo.com

Актуальність даної роботи викликана малодослідженістю проблем створення та функціонування офшорних зон в Україні, що могло б забезпечити економічний розвиток держави і відтворити її інвестиційний клімат.

Мета роботи – системно-концептуальне дослідження теоретико-методологічних і практичних основ формування і діяльності офшорних зон у світі і можливостей їх створення в Україні.

Об'єктом дослідження є економічні відносини, що виникають з приводу функціонування офшорних зон. Предметом дослідження є теоретичні, методичні та практичні підходи до організаційно-економічних засад розвитку офшорів взагалі та їх створення в Україні зокрема.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що висловлено і обґрунтовано гіпотезу стосовно створення офшорних зон у Чорнобилі та на острові Зміїний, набули подальшого розвитку положення щодо відсутності тотожності між офшором та ВЕЗ.

У світі до кінця ХХ ст. було створено понад 70 офшорних зон і юрисдикцій. Сьогодні за даними ОЕСР, світова система банківського офшору приховує близько 21 трлн. доларів.

Офшори складають особливий клас БЕЗ. Їх головна відмінність від вільних економічних зон полягає в тому, що зареєстровані в них підприємства не мають права здійснювати будь-яку виробничу діяльність.

Розміщення світових офшорів поблизу головних фінансових центрів і потоків руху капіталу сприяло їх перетворенню в потужні розподільні центри глобальних фінансових потоків. Одночасно завдяки інтернету пізніші офшори вже не настільки прив'язані до світових центрів ділової активності.

Розроблення і вживання заходів з протидії ухиленню від сплати податків з використанням офшорних центрів стали однією з головних цілей фінансових органів багатьох країн. Такі дії повинні носити як внутрішньодержавний, так і міжнародний характер.

Широке застосування офшорів в бізнесу призводить до того, що країни з різним соціально-економічним рівнем розвитку мають необхідність у формуванні чіткої позиції щодо цього явища. Рішення можуть бути різними: від обмеження практики зарубіжних офшорів до створення офшору на власній території.

На початку 90-х років в Україні обговорювалося питання про створення офшорної зони, та все закінчилося створенням вільних економічних зон, які стали «податковим раєм» для місцевої бізнес-еліти.

Створення офшорної зони могло б поповнити державну казну, зміцнити геополітичне становище України, сприятливо вплинути на локальний розвиток регіону, де офшор був би розміщений.

Найперспективніші регіони для створення офшорної зони в Україні – Чорнобиль, Крим та о. Зміїний.

Ідеальне місце для відкриття офшору – Чорнобиль, який міг би принести Україні не тільки славу сумнозвісної аварії на ЧАЕС. Переваги Чорнобильської зони – близьке розташування до столиці, фінансового центру України, з аеропортом та розвинутою навколишньою інфраструктурою і відсутність там виробництва. А реєстрацію можна здійснювати на Лівому березі Києва.

У зв'язку зі вступом до Євросоюзу закриваються Кіпр та Мадейра, загальновідомі банківські зони. Непогною альтернативою пошуку зупинки для фінансових потоків може стати Кримський півострів зі своїм туристичним потенціалом, аеропортом у Сімферополі і розвинутою інфраструктурою.

На півдні України в акваторії Чорного моря знаходиться острів Зміїний, континентальний шельф якого багатий на нафту. Його зручне положення (між Азією і Європою, на перетині авіашляхів) забезпечить легкий доступ до офшорного центру. Також там можна буде створити бюро спрощеної реєстрації суден під українським прапором, тобто надавати суднам право «вільного прапору». Залучення коштів зміцнить геополітичну роль України в даному регіоні і створить передумови до оскарження вироку суду в Гаазі, що в перспективі може принести Україні додаткові території.

1. Волкова Ю.О. *Розвиток офшорних центрів у системі міжнародного бізнесу // Формування ринкових відносин в Україні.* – 2008. – №1. – С. 43-48.

2. Галкін І. *Офшорні зони: легальні і незаконні цілі використання // Економічний вісник.* – 2003. – №11. – С. 38-42.

3. Гарасюк О. А. *Обґрунтування економічної доцільності розвитку офшорного бізнесу в Україні / О. А. Гарасюк // Формування ринкових відносин в Україні.* – Київ : НДЕІ, 2001. – Випуск 13. – С. 222-228.

4. Гетманцев Д. *Ініціативи G20 змушують задуматися про зміну юрисдикції. Офшор для наших підприємців – не стільки податкові пільги, скільки захист банківської і комерційної таємниці. / Д. Гетманцев // Газета «Джсерело тижня».* – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dt.ua/2000/2675/66083/>.

5. «Економіст»: «Сучасні тенденції функціонування БЕЗ в країнах з різним рівнем економічного розвитку». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://economist.lacruax.com/suchasni-tendenci-d1-97-funkcionuvannya-vez-v-kra-d1-97nax-z-riznim-rivnem-ekonomichno-rozvitku/>